

The Friendship Societies

curious

02 Dec 07

Australien Canada Nya Zeeland USA

Gettysburg - en dagstur från Washington DC
Lunenburg - ett «must» på Lighthouse Route
Möte med Mark Seymour

Framsidafoto:
En modern utgåva av tidigare
tidens galjonsfigurer, som ställts
upp i hamnen i Lunenburg.

Utgivet av

**World Association of
Friendship Societies**
CURIOUS
ISSN 1890-4041
Nr. 2 (Des. 2007)
Upplaga: 20 000

Ansvarshavende redaktør
Frans Erve

Redaktion
Jørgen Dieckman Rasmussen
Frank Haga

De i artiklarna framförda åsikterna
är författarnas och delas inte
med nödvändighet av utgivaren.
Redaktionen förbehåller sig rätten
att redigera och förkorta artiklar
och inlägg. Omtryck med tydlig
källangivning är tillåten.

Layout og trykk
Target Reklamebyrå AS
v/ Ingrid Reime,
ingrid@target-reklame.no

Kontakt os

**MyPlanet Friendship Societies,
Denmark**
Aus NZ
Frans Erve
frans@vanheterve.com

Can USA
Jørgen D. Rasmussen
j_dieckmann@hotmail.com

**MyPlanet Friendship Societies,
Sweden**
Can USA
Axel Sandahl
axel.sandahl@telia.com

Aus NZ
Peter Hagström
p.hagstrom@telia.com

**MyPlanet Friendship Societies,
Norway**
Terje Peersen
tepeer@online.no

curious

Ny hemsida

Vänskapsföreningens nya hemsida kommer upp från och med 01.01.2008.
Du hittar den på adressen www.curious.explorer.se

6 *Mark
Seymour*

9 *Gettysburg*

12 *Lunenburg*

Kära medlemmar!

Du får härmed nr. 2 av vårt medlemsblad – Curious. Med nytt namn, design och förändrat innehåll. Vi vet att det inte är alla som klappar händerna av förtjusning – det är ju alltid lite svårt i början, men ge dig själv och därmed oss en chans att bli bättre och bättre.

Vi har insett att vi lever i en reformtid, och att vårt existensberättigande bestäms av vår förmåga att anpassa Vänskapsföreningen till den verkliga världen. Idag kan alla resa utan hjälp av en trygg hand. Att skapa trygghet på resan var en av orsakerna till att Vänskapsföreningen grundades på sin tid.

Nu ser vi det som vår uppgift att skapa en värdegrund för resorna. Marknaden översköljs av billiga resor till Australien, Nya Zeeland, Canada och USA – som är vår förenings destinationsland. Men leverantörerna kan inte erbjuda den grundläggande kunskapen om länderna som våra föreningar och medlemmar besitter.

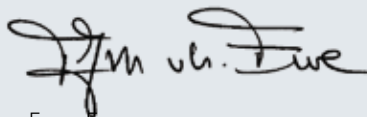
Därför reformerar vi våra aktiviteter och samlar drivkraften i de nationella styrelserna. De fungerar som dynamor, som agerar för vår förening i en turbulent tid. Styrelserna ska i framtiden skapa de värden och det innehåll i medlemskapet som tar sikte på att göra dig till en äkta curious explorer, med ett maximalt utbyte av ditt medlemskap. Vare sig du reser eller inte, oavsett var du befinner dig.

Vår uppgift är enligt min uppfattning, kristallklar:

- För det första har behovet av en mer direkt kommunikation med dig som medlem aldrig varit större. Därför satsar vi stort bl.a. på löpande utgivningar av Curious samt upprättande av en levande internetsida.
- För det andra vill vi skapa synligt och märkbart innehåll i ditt medlemskap. Konkurrenten i rese- och livsbranschen är stenhård, men vi har något de andra inte har: En enorm kunskap om Australien, Nya Zeeland, Canada och USA. En kunskap som vi vill göra tillgänglig för alla med ett intresse för utvecklingen av Vänskapsföreningen.
- För det tredje kan vi – i samlad tropp – hjälpa våra medlemmar att hitta de rätta priserna, på flyg, hotell, försäkring och mycket mer.
- För det fjärde jobbar vi hårt för att göra vår elektroniska kommunikationsplattform till medlemmarnas mötesplats nr. 1.

Jag är övertygad om att det behövs föreningar som tillvarar "The curious explorers" intressen. Ingen bör resa till Australien, Nya Zeeland, Canada eller USA, utan att först ha hört våra råd.

Med dessa ord önskar jag er alla en god jul och ett gott nytt år. Vi i Vänskapsföreningen gläder oss åt att träffa er igen under 2008.

Frans Erve
Ordförande för WA

WA är ...

- Canadisk-Amerikansk vänskapsförening för Danmark.
- Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Danmark.
- Canadisk-Amerikansk vänskapsförening för Sverige.
- Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Sverige.
- Canadisk-Amerikansk Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Norge.

En oförglömlig

Biltur på Sydön

Det andra året vi besökte Nya Zeeland var vi smarta nog att komma innan jul. Det resulterade i en något annorlunda julklass. Från vår svärson fick vi nämligen en bil, en karta över Sydön och övernattningar längs färdvägen på bestämda datum. Trevlig resa! Det blev en spännande resa söderut. Vi kom så långt som till Christchurch innan vi vände om och reste tillbaka.

Men innan vi hade kommit så långt, hade vi två dagars stopp i den lilla byn Arrowtown, strax norr om Queenstown. Här hade vi planerat att koppla av och uppleva något av Queenstowns utmanande aktiviteter.

Vi gjorde ett välbehövligt stopp på vägen i Wanaka stad, alldeles vid insjön Wanaka Lake, som ligger smaragdgrön under de snötäckta topparna på Mount Aspiring. Där satt vi med kartan och planerade den sista etappen uppöver, innan två dagars vila väntade. Huvudvägen via Cromwell mot Queenstown var ca 90km, men vi kunde också se att det gick en väg över berget, Crown Range Road, som förde oss direkt till Arrowtown och bara var 70km lång. Den tog vi.

Vägen ut ur Wanaka stad var jämn och bra, med fantastisk utsikt över den frodiga dalen. Vi gratulerade varandra till att ha gjort ett bra vägval. Efter att ha kört ca 40 km i ständig stigning kom vi till Cardona Hotel från 1870, där vi tog en välförtjänt kaffepaus. Hotellet låg mitt i ett guldgrävarområde och hade säkert varit ett populärt vattenhål bland törstiga guldgrävar. Några få km från hotellet förändrades plötsligt allt. Vi var nu 1 119,7 meter över havet. Det var 20 km kvar att köra, men långt där nere kunde vi skymta målet för resan.

Wanaka

Queenstown

Det lilla vi kunde ana av vägen dit ner, slingrade sig i ett sicksackmönster som fick Trollstigen att likna nedförsbacken i Holmenkollen. Min man, Tor, bestämde sig genast för att vända och köra den ofarliga vägen tillbaka till Wanaka, men efter en kort diskussion, där jag erbjöd mig att överta ratten så att han kunde sluta ögonen tills vi var framme, gav vi oss iväg. Denna väg är den högsta huvudvägen i hela Nya Zeeland, och vid denna tidpunkt i januari 2001, varken säkrad eller asfalterad.

Utsikten på vägen ner måste upplevas, den kan inte beskrivas. 25 km i timman var rekommenderas hastighet, men ofta mötte man en skylt med max. 10. Dessa kilometer nedför Crown Range Road måste vara något av det mest spännande och vackraste jag har sett och gjort. Tor stängde inte ögonen under hela tiden, utsikten var alltför spektakulär, men han visade mig en kam han höll i handen och som nu saknade varenda tand. Vi körde motsatt väg mot den de flesta turister tar. Det vill säga vi körde inte in mot bergsväggen, utan längs kanten av vägen ned.

I Queenstown körde vi jetbåt och flög med ballong, men höjdpunkten på resan är och förblir Crown Range Road.

Slutligen ska nämnas att om vi hade haft en hyrbil med på vägen, hade vi aldrig fått tillåtelse att köra på Crown Range Road, och chaufförer på turistbussar måste ha minst fyra års erfarenhet innan de får tillåtelse att köra sträckan. Reglerna har visst mildrats något efter att vägen blev asfalterad och delvis säkrad på de farligaste ställena, men fortfarande är det ingen söndagstur för människor med dåliga nerver.

Av Natty Huitfeldt,
Vänskapsföreningen, Norge

Möte med Mark Seymour på Hotel Flora, Göteborg

Mark Seymour är en känd australisk gitarrist. Han fick sitt genombrott i rockbandet Hunters and Collectors, som han bildade 1980 tillsammans med några vänner från universitetet. Det var ett ganska speciellt sammansatt rockband. Bl. a. hade de en mässingsgrupp, som spelade så djävulskt högt, att de bara blev omtalade som Horns of Contempt. 1985 gav de ut skivan Human Frailty, som visade sig bli enormt populär långt in på 90-talet. 1998 lämnade han Hunters and Collectors och blev soloartist trots att bandet hade lyckats bli en av Australiens mest populära och älskade rockband. Nyligen gav han ut sitt femte soloalbum, och i samband med det turnerade han Sverige, där han träffade Lars Wallin från Curious över en Maristadöl på Hotell Flora i Göteborg, - den 1 september 2007.

Tjena, hur é läget?

Bara bra, lite trött kanske. Landade i onsdags i Stockholm (idag Lördag) och idag har vi kört från Eskilstuna till Göteborg.

Vill du ha en öl, Mariestad (Svensk öl)?

Gärna, skål!

Börjar med frågan om vilket ditt favoritlag i AFL (Australiska fotboll) är?

Western Bulldogs (Footscray) är mitt favoritlag. Sen håller jag på alla lag som för tillfället möter Collingwood, laget alla älskar att hata!

Det finns ju två stora fotbollsarenor i Melbourne, Telstra Dome och Melbourne Cricket Ground, vilken trivs du bäst på?

Jag måste svara the Dome, det kan ibland bli lite ödsligt på the cricket ground när det inte är utsålt, det är så stort.

Måste erkänna att jag håller med, har varit på båda arenorna och det var bäst stämning på the dome. Fast jag har i och för sig inte varit på the cricket ground när det är fullsatt. Förutom din alldeles färska skiva "Westgate" som förövrigt är alldeles fantastiskt bra så släpper du den här månaden en liveskiva "Titanic".

Kommer den att släppas i Europa också?

Jag vet faktiskt inte, det beror på om skivbolaget Lovande Projekt i Stockholm är intresserade.

Har du fler små skivbolag runtom i Europa som ger ut dina soloskivor?

Nej, bara Lovande Projekt så vi får se vad Niclas, bolagets ägare säger.

Hur många gånger har du varit i Sverige, dels som medlem i Hunters & Collectors och som soloartist.

Första gången vi var här med Hunters var på Hultsfredsfestivalen 1988, sen blev det välytterligare 3 turnéer, så 4 gånger med Hunters samt ett solo-uppträdande i Stockholm 2005. Då blir det här mitt 6é besök i Sverige.

Du har ju rest runt del i Sverige, någon speciell plats du gillar?

Stockholm är fantastiskt vackert, var ute och vandrade på stan i fredags. Resan hit genom Sverige var också väldigt vacker, det är ett vackert land. Jag har förresten varit så långt norrut som Luleå, måste ha varit 1990. H&C hade precis rest runt i USA och Kanada tillsammans med Midnight Oil när vi flög till Luleå för en spelning, ja vilka minnen!

Mark Seymour

Info

www.lovandeprojekt.se
www.markseymour.com.au
myspace.com/markseymourofficial

Har du några svenska favoritartister?

Låt mig tänka, hmm jag vet inte. Kvällens förband, Autopilote var fantastiska i Stockholm, dom gillar jag, missa inte deras spelning.

Har du några Australiska favoritartister du kan tipsa mig och läsarna om?

Oj, hur många som helst. Hm, vilka ska jag ta, John Butler Trio är grymma. Har du hört Evermore? De är riktigt bra, kommer i och för sig från Nya Zeeland, men dom gillar jag.

Bästa platsen att avnjuta en VB i Melbourne? Favoritpub?

Pause på 268 Carlisle Street i St: Kilda, fast jag är inte säker på att de har VB ha ha!

Kommer du ihåg vilken den första skivan du köpte var? Och vilken var den senaste?

The Doobie Brothers, kommer ihåg att brorsan retade mig, ha ha. Senaste var hm, Jackson Brown. En artist jag gillar skarpt är Steve Earle, såg du förresten honom på Letterman show? Han såg fantastisk ut, håret stod åt alla håll, byxorna slutade strax under knäna, udda men fantastisk.

Jag vet att när du spelade gitarr i bandet The Jetsonnes så spelade ni in en ep som ni delade ut i samband med spelningar. Är det din debutskiva!

Ha ha oj The Jetsonnes, jo det är den första skivan som jag medverkade på. Fast jag ville hellre sjunga så jag hoppade av bandet. Hm, jag var inte speciellt populär just då ha ha.

Vilket är ditt livs största framgång?

Min familj, fru och döttrar. Vi har även två katter och en hund som tillhör familjen.

Ditt livs största misslyckande.

Hm, det måste vara att vi, Hunters & Collectors inte nådde dit vi ville

Vilken är den underligaste platsen du vaknat upp på?

Mark: Oj, det finns många svar på den frågan, ha ha. Ok har du någonsin fått rödvinshallunication?

(Nix, inte än!)

Vi var i Amerika på något hotell, det var efter en kväll med mycket rödvin.

”Alla
låtarna
utom en hand-
lar om männ-
sikor jag mött

Jag låg och sov och vaknade i ett toltat mörker, jag kunde inte se någonting, bankade i panik på väggarna, till slut upptäckte jag att jag befann mig på rummets toalett, men vilken skräckupplevelse det var, oj!

Förra skivan handlade om livet i förorterna, senaste om arbetarna och de så kallade ”vanliga” människorna och deras öden. Vilken väg kommer nästa skiva att ta?

I och med Westgate känner jag att jag har tagit ett offentligt politiskt ställningstagande, jag har avslöjat klart och tydligt var jag står. Jag behöver inte gå längre nu.

Westgate är en grymt bra låt och texten gripande om den tragiska broolyckan i Melbourne 15 okt 1970. Du sjunger om en man vid namn Eddy, finns eller fanns han på riktigt?

Jag hade inte tänkt så mycket på olyckan förrän Donna Jackson, en teaterproducent bad mig skriva en låt om Westgate. Detta i samband med att jag medverkat på hennes uppsättning, hon är en sann vänsteranhängare och vinklar ofta arbetarens roll. Jag började läsa gamla tidningsklipp på bibliotek mm om olyckan. Det var ju i samband med att man höll på att bygga bron ”Westgate bridge” 1970, som den den 15 okt kollapsade och 32 arbetare förolyckades. Eddy hade samma morgon sålt en overall till en arbetskamrat och fått 5 dollar för den. Vanligtvis hade han aldrig några pengar, men just denna morgon hade han som sagt sina 5 dollar, han hade därför gått ner till caféet för att köpa en kopp kaffe, det räddade hans liv.

Kan du berätta lite om de andra låtarna?

”Walk trough fire” handlar om en god vän vars far låg för döden. Alla låtarna utom en handlar om männisikor jag mött, utan att avslöja allt för mycket privatliv ha ha så handlar ”Love is a heavy load” om min fru.

Lycka till ikväll och tusen tack för intervjun!

Tack, skål!

AF Lars Wallin, medlem af Australisk New Zealandsk Venskabsforening, Sverige

Gettysburg

- en dagstur från Washington DC

Gettysburg

Slaget vid Gettysburg var ett av de blodigaste slagen i det amerikanska inbördeskriget och har ansetts som vändpunkten i kriget genom att sydstaterna slogs tillbaka. Slaget stod vid staden Gettysburg, Pennsylvania mellan den 1 juli och 3 juli 1863. Nordstaterna vann slaget. Abraham Lincoln höll sitt mest kända tal här, strax efter slaget. Han skrev det kvällen före, medan hans son låg dödssjuk och det var endast 5 minuter långt.

(Källa: Wikipedia)

Lincoln Speech Memorial på kyrkogården i Gettysburg. Monumentet är rest där Abraham Lincoln höll sitt berömda Gettysburg-tal fyra månader efter slaget.

Washington DC har blivit en av de städer i USA vi skandinaver lättast kan besöka. SAS har t.ex. direkt rutt från Köpenhamn till Dulles International Airport i Virginia. Med den rutten har man, på under åtta timmar, kommit till en av de mest medieomsusade städerna i världen. Man upplever ibland nästan att man känner den, även om man aldrig varit där.

Washington DC har i sig ett överflöd av erbjudanden. Man kan lätt få dagarna att gå genom att uppleva staden, museerna och kulturlivet. Shopping i Washington DC är heller inte att förakta.

Om man får nog av den hektiska storstadspulsen och vill ha en ledig dag – finns det många ställen att resa till. Annapolis – USAs första huvudstad – ligger mindre än en timmas bilväg bort. Det är en charmerande stad, inte minst på grund av placeringen längs kusten. Studenterna på det närliggande Annapolis Naval Academy sätter en tydlig prägelse på gatubilden där de vandrar runt i sina karakteristiska vita uniformer.

Gettysburg

Om man vill göra en längre bilresa – dvs. 2-3 timmars väg bort – är Gettysburg värt ett besök. Det rör sig om en liten stad i Pennsylvania, söder om Harrisburg, men trots sin anspråkslösa storlek har Gettysburg skrivit in sig markant i amerikansk historia. Här utkämpades den 1-3 juli, 1863 ett slag som skulle bli en avgörande vändpunkt i de amerikanska inbördeskrigen. En nordstatshär på 88 000 man, under ledning av general George G. Meade, besegrade general Robert E. Lees sydstatstrupper. Slaget blev blodigt, med ca 51 000 döda, sårade och saknade. Det är en viktig orsak till att staden har fått en så speciell plats i amerikansk historia.

Gettysburg har också skrivit in sig i den amerikanska demokratins historia. Fyra månader senare, vid invigningen av kyrkogården för de fallna soldaterna, höll president Abraham Lincoln sitt mest berömda tal. I efterhand känt som Gettysburg-talet. Det var väldigt kort, men handlade om det amerikanska inbördeskriget. Det var ett krig, som hade som mål att undvika att den folkbildade regeringsformen uttraderades («regering från folket, genom folket, för folket») som började med den amerikanska självständighetsförklaringen 1776. De orden, som Abraham Lincoln odödliggjorde den 19 november 1863, framhäver och understryker den demokratiska offerviljan. I stark kontrast till samtidens hjälteföreställningar, där individuella bedrifter stod i centrum. Talet blev så betydelsefullt att den, tillsammans med hans tillträdestal, höjgs in i Lincoln Memorial-mausoleet i Washington DC.

Gettysburg är idag en nationell militär park, som hör under National Park Service. Det betyder att den är en välutbyggd förmedling av parken, med informationscenter/museum som utgångspunkt. Det finns också rangerprogram och många handböcker om vad man kan göra på egen hand. Besökare rekommenderas att sätta av minst fyra timmar när de ska besöka parken, men det finns nog med innehåll för en hel dag. Man kan uppleva parken till fots, hyra cykel eller köra runt i egen bil. Du kan också göra flera olika typer av bussresor, med engelsktalande guider, där du får se parken och flera ställen i Adams County, som berördes av slaget.

Under 2008 kan besökande glädja sig åt ett helt nytt besökscenter och museum, närmare slagfältet än vad du ser idag. Projektet har kostat 125 miljoner dollar, och kommer som en nödvändig avlösare till dagens ordning.

På kyrkogården i Gettysburg står det en kanon, den pekar över gravstenarna ut mot slagfältet. (över)

Vid Pennsylvania Memorial demonstreras ofta kanoner och gevär som användes under inbördeskriget. (t.h.)

Rundkörningen i Gettysburg med flaggan på halv stång. Orsaken är inte det amerikanska inbördeskriget, utan dagens stupade soldater i Irak. (under)

Glöm inte att besöka staden

Efter besöket i nationalparken får man inte missa att besöka själva staden Gettysburg, som ligger nära parken. Den har trevliga gator med gamla bevarade hus och platser som också har anknytning till amerikansk historia.

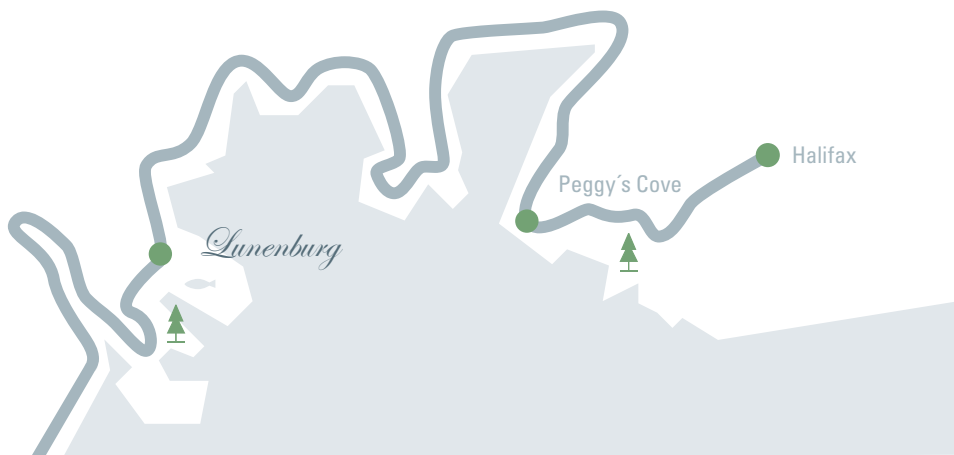
Jo, Gettysburg är absolut värt ett besök, även om man inte är speciellt intresserad av militärhistoria.

Av Jørgen Dieckmann Rasmussen,
ordförande för Canadensisk-amerikanska
vänkskapsföreningen i Danmark

Info

En bra sida för att förkovra
sig för resan är
www.nps.gov/gett/

Lunenburg - Ett «must» på Lighthouse Route

Sommarsemestern 2007 gick bland annat till Nova Scotia i Canada, där jag tidigare har haft familj och därför också har varit på besök. Denna gång var målet att uppleva provinsen som turist. Gamla platser skulle ses på nytt, och nya skulle upptäckas.

Det är dyrt att resa i Nova Scotia. Landskapet liknar Sydsandinavien, och bortsett från Halifax, finns det inga stora städer att gå vilse i. Trafiken på landsvägen är behaglig, och som turist är det lätt att hitta med hjälp av tydligt markerade färdvägar, med namn som Lighthouse Route, Evangeline Trail, Glooscap Trail, Sunrise Trail, Cape Breton Island och Marine Drive. Provinsens utförliga turistbroschyr, ja det är faktiskt en bok på över 425 sidor, är indelad i kapitel efter resor, så att det är lätt att hitta både attraktioner och övernattningsställen. 2007 var broschyrens titel *Doers' och Dreamers'* – vi gjorde båda delarna.

Lunenburg

Vi följde flera av färdvägarna och hade på förhand bestämt oss för att köra delar av Lighthouse Route, så att vi skulle kunna besöka den måleriska staden Peggy's Cove och de fyra kyrkorna som speglar sig i Mahone Bay.

Det skulle inte bli så. Som så många gånger tidigare blev vi försenade i programmet – det var helt enkelt för mycket att se. Vi nådde Lighthouse Route sent på eftermiddagen, och upptäckte att vi måste hitta ett övernattningsställe. Valet föll på Lunenburg, som var på listan över ställen vi ville besöka. Med hjälp av det lokala turistkontoret fick vi plats på The Smugler's Cove, centralt beläget. Läget var toppen, allt var inom gångavstånd.

Bönder, sedan fiskare, sedan skeppsbyggare

De första invånarna i området var bönder, men de övergick snart till fiskerinäring och skeppsbyggande.

Snart fanns deras fiskebåtar på The Grand Banks, där deras gedigna båtar konkurrerade om torskbestånden med båtarna från New England. Kvaliteten på båtarna var så god att det byggdes en varvsindustri i staden. Den berömda Blue Nose, som vann det internationella skonarmästerskapet fyra gånger och var den obese-grade vinnaren inom nordatlantiskt fiske, byggdes här 1921. Blue Nose får kanske några klockor att ringa hos några läsare – den finns nämligen på baksidan av den kanadensiska dimen (10-cent-mynten). 1963 byggdes en Blue Nose II i Lunenburg. När den är i hamn kan man komma ombord eller köpa sig en segeltur med båten.

Havsäventyret präglar fortfarande staden, med välbevarade hus från 1760-talet. Dessutom har man i centrum bevarat de gamla stadsplanerna från 1753, med smala och branta gator. Av det skälet utnämndes staden till UNESCO World Heritage Site 1995.

Någon stor plats är det inte. Befolkningen ligger på runt 2500 personer. Totalt i Nova Scotia bor det cirka 908 000.

Fiskemuseum

Med den nära och avgörande anknytningen till havet är det också naturligt att staden har ett stort fiskemuseum: Fisheries Museum of the Atlantic, där man, utöver en mer traditionell utställning och ett stort akvarium, också kan se en hel del fiskebåtar och fartyg med anknytning till området.

En del av museets utställning handlar om Norge. Det var bl.a. en grupp strandsatta norska sjömän som

Lunenburg

Lunenburg är en canadensisk hamn i Lunenburg Fylke, Nova Scotia. 2006 hade staden 2 317 invånare. Lunenburg grundades 1753, och fick sitt namn från kung George II som också var kung över området Brunswick-Lunenburg. Staden är bland annat känd för att vara ursprunget till de världskända skonarna Blue Nose I och II. Denna historiska stad blev 1995 skyddad av UNESCOs konvention om skydd av världens kultur- och naturarv.

(Källa: Wikipedia)

En modern utgåva av tidigare tiders galjonsfigurer, som ställts upp i hamnen i Lunenburg.

Museiskonaren ligger vid kaj utanför Theresa E. Connor Fisheries Museum of the Atlantic. Museets gäster kan komma ombord.

Foto: Jørgen Dieckmann Rasmussen

hjälp till att skapa det som på militärspråk kallas: The Royal Canadian Sea Cadet Corps #39 Neptune. Det grundades 1942 och ihågkoms idag både med utställningen och med ett monument i staden.

Museet har också ett minnesrum för de många fiskare som har förlorat livet på havet. Dessa ihågkoms också i staden med ett monument i kajområdet.

Att farvattnet i sig är farligt att färdas i, fick vi känna in på bara kroppen. Den augustidag vi var i Lunenburg, sken solen inåt land, men utöver havet låg dimman

så tjock att man i perioder inte kunde se mer än fem meter framför sig. Imponerande och vackert att uppleva, när man inte hade fiske som levebröd.

Mindre än en timma senare var vi tillbaka i Halifax, men tankarna var fortfarande hos fiskarna inne i dimbankarna på havet utanför Lunenburg.

Av Jørgen Dieckmann Rasmussen, ordförande för Canadensisk-amerikanska vänskapsföreningen i Danmark

Vi bygger nytt

Axel Sandahl och Peter Hagström
Ordförande för resp. vänskapsförening i Sverige

Av det första numret av Curious och av ledaren i detta nummer framgår att vi håller på att bygga något nytt av våra föreningar från den 1 januari 2008. Vi blir en helt självständig förening men under 2008 kvarstår MyPlanet som teknisk researrangör med, som vi hoppas, fortsatt goda erbjudanden till våra medlemmar. Kommunikationen med medlemmarna kommer dock att gå helt utanför MyPlanet. Vägen fram till dagens situation har under 2007 ibland varit mycket krokig men uppdelningen är nu i det närmaste klar. Arbetet att skapa den fristående föreningen leds av den sedan tidigare gemensamma styrelsen för de fem vänskapsföreningarna i Danmark, Norge och Sverige med en representant från varje förening. Många praktiska frågor ska lösas de närmaste månaderna. Vi söker en fast punkt för föreningarna och en strategisk medarbetare som ska bli vårt ansikte utåt och sammanhållande för de viktiga kommunikationsvägarna med alla medlemmar.

Ett av de viktigaste instrumenten är den nya tidningen Curious som du nu får det andra exemplaret av. Ett annat är den nya hemsidan med adressen www.curiosexplorer.se som vi räknar med ska öppnas den 1 januari 2008. Via hemsidan ska det också bli möjlighet att få kontakt med Web-master. Övriga kontaktpunkter blir via hemsidans mailadress och med de olika ordförandena i föreningarna vars mailadresser finns i tidningen.

Curious och hemsidan är självfallet inte de enda kontaktvägarna. Vi kommer givetvis att försöka anordna upplevelsemöten på olika orter med inriktning på något eller några av våra fyra kontaktländer. I vårt avlånga land vet vi att detta inte är det lättaste och kanske har inte alla tid eller möjlighet att ta sig till dessa träffar. Men vi ger inte upp, därför att vi tror att det finns så många fantastiska upplevelser att förmedla.

Efter år av erfarenhet vet vi att våra medlemmar är "the curious explorer" – den nyfikne upptäckaren eller kanske många gånger upptäcktsresanden. För att få ut den största upplevelsen och nya kunskaper så vet vi att det krävs mycket information och planering.

Det är vår förhoppning att föreningen samlat ska kunna ge det största och bästa utbudet för våra medlemmar. Det är här som en väl uppbyggd och väl fungerande hemsida måste bli spindeln i nätet tillsammans med vår nya tidning.

Som alla säkert förstår är allt detta inte gjort på en gång även om vi äger allt informations-material som varit knutet till tidigare tidningar. Det är mycket annat som också ska fogas samman. Läger vi dessutom till att inom några år kunna bredda kontaktytan med fler avlägsna destinationer så hoppas vi att alla inser att mycket spännande kommer att kunna hända.

Avslutningsvis vill vi nämna att vi också arbetar med att formulera syfte och strategier och givetvis revidera stadgar för föreningarna. Det övergripande syftet som vi arbetat med och hittills tycks vara överens om är:

NYA UPPLEVELSER - ÖKAD KUNSKAP

Det är vår förhoppning att ni alla vill vara med på den fortsatta färdens in i den nya föreningen baserat på mycket av det som vi försökt göra tidigare men med nya fräscha inslag.

Låt oss med dessa rader önska alla en riktigt God Jul och ett nytt spännande år av upplevelser.

Är det du?

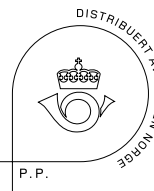
Som nämnts på ett annat ställe i Curious ska Vänskapsföreningen börja bygga ett servicekontor för våra medlemmar. Arbetet är i startfasen och i skrivande stund är inte mycket färdigt, men om du ser dig själv som riktig person och vill spela en nyckelroll i den fortsatta uppbyggnaden, hör vi gärna från dig.

Personen som vi vill ska samarbeta med oss och medlemmarna i framtiden, ska vara en strategisk person som:

- Kan samarbeta med, och handla på Vänskapsföreningens vägnar.
- Har goda webbkunskaper
- Kan ha en överblick och samordna verksamheten
- Har erfarenhet från arbete i medlemsorganisationer
- Har kunskap om lojalitetsprogram
- Har kunskap om de fyra länderna: Canada, USA, Australien och Nya Zeeland
- Har kunskap om reselivsbranschen
- Har goda språkkunskaper
- Är utvecklingsorienterad
- Är öppen och utåtriktad.

Om du ser dig som denna person, skicka gärna ett mail till: post@curiousexplorers.dk

B-Economique
NORGE

Nästa nummer av CURIOUS kommer i januar 2008

NYA UPPLEVELSER – ÖKAD KUNSKAP!

